

кількості при гострих та хронічних захворюваннях або потрапляють в організм зовні. Через тиждень від початку експерименту вміст МСМ₁ і МСМ₂ після застосування ентеросорбенту зменшився на 32 % і 34 % у сироватці крові тварин старечого віку відповідно при порівнянні з ураженими щурами.

При вивченні проникності еритроцитарних мембран після введення в організм сорбексу спостерігалось зменшення ЕП і даний показник становив 104 % у сироватці старечих тварин в порівнянні з ураженими щурами.

Отже, в процесі токсичного отруєння тварин сполуками шестивалентного хрому та туберкулостатиками відбулося нагромадження в організмі щурів ендогенних токсинів, що призвело до пошкодження клітинних мембран. Корекція метаболічних порушень ентеросорбентом Сорбекс призводила до нормалізації вмісту МСМ та ЕП у сироватці крові, та печінці уражених тварин. Таким чином, сорбекс проявив детоксикаційні властивості, зв'язуючи та виводячи з організму вже утворені токсичні продукти, цим самим знижував інтоксикацію організму.

СИНТЕЗ ТА ФІЗИКО-ХІМІЧНІ ВЛАСТИВОСТІ ПОХІДНИХ 3-БЕНЗИЛ-8-ПРОПІЛКСАНТИНУ

Біляєв М.О., Михальченко Є.К., Левіч С.В.
Науковий керівник: проф. Александрова К.В.
Запорізький державний медичний університет
Кафедра біологічної хімії

Незважаючи на великий арсенал лікарських засобів пошук нових біологічно активних речовин не втрачає своєї актуальності. На ранніх стадіях цього процесу особлива увага приділяється відбору базових структур.

Метою даної роботи була розробка препаративної методики синтезу перспективної вихідної сполуки – 3-бензил-8-пропілксантину та її похідних.

В якості вихідної сполуки нами був використаний 1-бензил-5,6-діамінопіримідин-2,4-діон, конденсація якого з бутановою кислотою приводить до утворення 3-бензил-8-пропілксантину. В ході розробки даної методики нами були випробувані різні співвідношення реагентів, що дозволило встановити оптимальні умови проведення реакції та підвищити кінцевий вихід продукту реакції.

Надалі нами була проведена модифікація одержаного 3-бензил-8-пропілксантину за положенням 7 біциклу. Так, взаємодією вихідної речовини з неорганічними та органічними основами у водному, або водно-спиртовому середовищі був синтезований ряд водорозчинних 3-бензил-8-пропілксантинидів-7. Одержані ксантиніди-7 були використані нами для синтезу 7-заміщених похідних 3-бензил-8-пропілксантину взаємодією вихідних солей з алкілюючими реагентами в середовищі ДМФА. 7-заміщені похідні 3-бензил-8-пропілксантину були отримані нами також реакцією вихідного 3-бензил-8-пропілксантину з алкілюючими реагентами в присутності еквімолярної кількості натрій гідрогенкарбонату.

Будова всіх одержаних сполук була доведена за допомогою фізико-хімічних методів аналізу.

SYNTHESIS AND BIOLOGICAL INVESTIGATION OF SOME DERIVATIVES OF 3,7-DIHYDRO-1H-PURINE-2,6-DIONE

Vasylyev D.A., Shkoda A.S.
Research supervisor: prof. Aleksandrova K.V.
Zaporozhye State Medical University
Department of biological chemistry

Ring systems in molecules form a keystone of organic chemistry and consequently also the drug discovery effort as a whole. Ring structure give molecules their basic form, determine whether molecules are rigid or flexible, and keep substituents in their appropriate sites. In numerous biologically active structures, rings are directly involved in interactions with cell receptors, either through heteroatoms forming hydrogen bonds with suitable protein residues or through hydrophobic interactions.

The chemistry of the xanthine derivatives, 1H-purine-2,6-dione has been a subject of permanent attention due to their significance in biology and medicine. Thus, xanthine derivatives are possessing pharmaceutical implementation in a variety of substances acting on various phases of human metabolism. In addition to being used as diuretics, analgetics, and nootropics.

Very recently, we have finished syntheses of a large series of 7,8-dialkyl-, 7,8-dialkaryl- and 7-hetaryl-purine-2,6-dione derivatives, that also exerted significant diuretic effect.